Quelle: https://manuscripta.at/?ID=908
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

multitudinē nrām. Ipse
g̃ disposuit: ipe pferat.
Hec poteat aliqn dilucidari dispositio cordis: ñ
interptatio fiat opata sermonis ut est illud. Eructauit cor meū ūbū bonū.
Et ppha dicit. Maria cō
unctionis casta continuia cordis et uerbi in
ceratibus: in solubili q̃dam uinculo cauteū. Nō
cui cordis intentio po
test ñ spūali quodam
magisterio composito ñ
bo pducī. Ideo hic pt
sermo quod pferat: nu
si prius artifex oīm sapi
entia in penetrabili: aliquid construxerit cordis. E
ructauit inquit cor meū
ūbū bonū. Et ubi fuit
uerbū illud? In corde.
Vnde eructuatū ē? Ex
corde. Et quid est ūbum?
Facies cordis. In eo aut
fedtas uituperat aut
pulchritudo laudatur.
Ex eo enim benedicimur
dūm et maledicimur hoīes.
qui factus est ad ymaginē et similitudinē dei.
Bonus enim homo aut
euglista de bono thesauro pferat bona: et mal
homo de malo thesauro
pferat mala. Hec ē fedi
tas: hec pulchritudo.
Illuc g̃ te compone: ubi
sol testis ē et amator ōs.
Nolo tibi placeat qd
fecerit te natura formo
sum. licet sit tibi in co
lore rubor candore per
mixtus et decore multū tu
totū bene possideat am
bitus oculorū. duū sororū
quoq; membrorū glām
decus ferme concludat
ōm tuū in simplicitate
si nō quesieris cordis:
dāpnat remaneb crimmis